

61 | Euro: wijzigingen in Boek 2 BW

Met ingang van 1 september 2000 treedt de Wet van 8 juni 2000 tot wijziging van Boek 2 BW in verband met de invoering van de euro in werking. Hieronder volgen de voor de praktijk belangrijkste wijzigingen.

1. Minimum geplaatst en gestort kapitaal

Met ingang van 1 september 2000 bedraagt het minimum geplaatst en gestort kapitaal van de NV 45.000 euro en van de BV 18.000 euro, artikel 2:67 leden 2 en 3 voor de NV en artikel 2:178 lid 2 voor de BV (Besluit van 22 juli 2000, Stb. 2000, 322).

2. Vereenvoudigde statutenwijziging voor omzetting aandelenkapitaal in euro

Met ingang van 1 september 2000 is voor een wijziging van de statuten van een NV of een BV, waarbij alleen het nominale bedrag van de aandelen wordt omgezet in euro, geen verklaring van geen bezwaar vereist, artikelen 2:67a, b en c en 2:125 BW voor de NV en artikelen 2:178a, b en c en 2:235 BW voor de BV. De wijze van omrekening van gulden in euro is uitgelegd in mijn bijdrage 'Euro en aandelenkapitaal' in JBN 1999, nr 86.

Heeft de omzetting in euro een kapitaalvermeerdering tot gevolg dan is dit voor de kapitaalsbelasting vrijgesteld. Heeft de omzetting in euro een kapitaalvermindering tot gevolg dan hoeft niet de kapitaalverminderingprocedure te worden gevolgd. Ongeacht hetgeen daaromtrent in de statuten is bepaald, kan het besluit van de algemene vergadering van aandeelhouders tot statutenwijziging inhoudende omzetting van het bedrag van de aandelen in euro, waarbij het bedrag van de aandelen wordt verhoogd, genomen worden met een gewone meerderheid van stemmen.

Wordt het bedrag van de aandelen verlaagd, dan behoeft dit besluit een meerderheid van ten minste 2/3 van de uitgebrachte stemmen indien minder dan de helft van het geplaatst kapitaal is vertegenwoordigd. Zijn er verschillende soorten aandelen dan is naast het besluit tot verhoging of verlaging een voorafgaand of gelijktijdig goedkeurend besluit nodig van elke groep van houders van aandelen waaraan de omzetting afbreuk doet, artikel 2:121a lid 1 BW voor de NV en 2:231a lid 1 BW voor de BV.

Indien na 1 januari 2002 een wijziging wordt aangebracht in één of meer bepalingen waarin bedragen in gulden worden uitgedrukt - bijvoorbeeld in de lijst van besluiten van de directie welke de goedkeuring behoeven van een ander vennootschapsorgaan - en het bedrag van het maatschappelijk kapitaal en de

aandelen nog in gulden luiden, moeten in de statuten alle bedragen omgezet worden in euro, artikel 2:67c en 2:178c BW.

3. Bankverklaring

Storting in een valuta die een eenheid is van de euro wordt niet beschouwd als storting in vreemd geld, nieuwe 2^e zin van artikel 2:80a en 2:191a lid 2 BW. Dit heeft bijvoorbeeld bij storting in Franse francs, onder andere tot gevolg dat:

- a. indien dit bij de oprichting geschiedt hiervoor niet is vereist dat de akte van oprichting vermeldt dat storting in vreemd geld is toegestaan, of, bij storting na oprichting, dat hiervoor geen toestemming van de vennootschap is vereist, artikel 2:80a en 2:191a lid 2;
- b. geen bankverklaring nodig is waaruit blijkt tegen hoeveel geld de Franse francs kunnen worden gewisseld, artikel 2:93a en 2:203a lid 2 BW.

4. Structuurregeling

De inwerkingtreding van bovengenoemde wet is voor de minister van Justitie aanleiding om bij KB tevens het grensbedrag voor de toepassing van de verplichte structuurregeling in euro in plaats van gulden te laten luiden, artikelen 2:63b, 2:153 en 2:263 lid 2 onder a BW.

Het grensbedrag in euro wordt vastgesteld op 13 miljoen (KB van 4 juli 2000, Stb. 2000, 290). Het Besluit treedt in werking met ingang van 1 september 2000. De verhoging van het grensbedrag heeft tot gevolg dat NV's, BV's, coöperaties en onderlinge waarborgmaatschappijen die niet aan de nieuwe grens voldoen, niet verplicht aan de structuurregeling zijn onderworpen. Wanneer rechtspersonen hun statuten krachtens de wet aan de structuurregeling hebben aangepast, zullen zij die regeling behouden, zolang de aandeelhouders of leden de statuten op dit punt niet wijzigen. Tot een dergelijke statutenwijziging kan niet worden besloten dan nadat drie jaren zijn verlopen na het doorhalen van de inschrijving als grote rechtspersoon vanwege het niet langer voldoen aan de wettelijke groottegrenzen, artikelen 2:63c, 2:154 en 2:264 lid 2 BW. Een bestuursbesluit omtrent een voorstel tot wijziging van de statuten vereist voorts de goedkeuring van de Raad van Commissarissen, artikelen 2:63j, 2:164 en 2:274 lid 1 sub g BW. De rechtspersonen kunnen

ook vrijwillig het structuurregime handhaven. De minister brengt in herinnering het advies van het Dagelijks Bestuur van de Sociaal Economische Raad van 18 december 1981, waarin het heeft aanbevolen dat rechtspersonen die zouden overwegen om de voornoemde inschrijving te laten doorhalen met de bedoeling om drie jaar later een einde te kunnen maken aan de toepassing van de structuurregeling,

de besluitvorming daaromtrent zowel procedureel als inhoudelijk met bijzondere zorgvuldigheid te zullen doen plaatsvinden vanwege de maatschappelijke gevolgen van een beëindiging van de toepassing van de structuurregeling.
Stb. 2000, nrs 267, 289, 290 en 322

W. Bosse

⁶² | Geen vermelding van rente en rentevervaldagen bij bank- en crediethypotheek op schepen

De eerder in JBN 2000, nr 3 besproken uitspraak van de Rechtbank Dordrecht inzake de verplichting tot vermelding van renten en rentevervaldagen in hypotheek op binnenschepen heeft een voor de praktijk belangrijk vervolg gekregen. De Hoge Raad besliste dat in geval van hypotheek voor toekomstige vorderingen, zoals bank- en crediethypotheek, rente en rentevervaldagen niet in de akte behoeven te worden vermeld als zekerheid is gesteld voor een maximumbedrag, waarin ook de rente is begrepen.

Het arrest betreft een hypothecaire inschrijving, die zekerheid verschafte voor zowel een reeds verstrekte geldlening, als voor 'al hetgeen de bank uit welken hoofde ook te vorderen mocht hebben', een zogenaamde bankhypotheek. Voor de geldlening waren wel, doch voor de bankhypotheek geen rente en rentevervaldagen vermeld. De Rechtbank besliste dat de bankhypotheek niet geldig was omdat een vermelding van rente en rentevervaldagen voor binnenschepen expliciet is voorgeschreven in artikel 8:792 BW. Deze wetsbepaling kan zo stelde de Rechtbank 'niet terzijde worden gelegd omdat deze strekt ter uitvoering van het Verdrag van Genève', voluit de 'Overeenkomst inzake inschrijvingen van binnenschepen', Trb. 1966, 288. Partijen kwamen overeen het geschil in sprongcassatie aan de Hoge Raad voor te leggen.

De Hoge Raad overwoog dat de basis van artikel 8:792 BW, te weten artikel 7 van Protocol 1 van het Verdrag van Genève, er toe strekt de belangen van andere schuldeisers dan de hypotheekhouder te beschermen. Voor hen moet voldoende duidelijk zijn tot welk bedrag de hypotheekhouder met voorrang verhaal kan nemen. Daarom bestaat er indien de rente in het hypotheekbedrag is begrepen met het oog op de bescherming van derden geen noodzaak deze nog eens apart te vermelden.

Dit brengt de Hoge Raad tot de conclusie dat voornoemd artikel zich niet verzet tegen een bankhypotheek op een binnenschip en ook niet de eis stelt dat bij een dergelijke hypotheek de verschuldigde rente apart dient te worden vermeld wanneer in de hypotheekakte een maximumbedrag is opgenomen, waarin ook de verschuldigde rente is begrepen.

Omdat de Hoge Raad zich beperkt tot toekomstige schulden, zoals in geval van bankhypotheek, dient naar mijn mening in geval van een hypotheek voor geldleningen nog wel steeds de letter van artikel 8:792 BW te worden nageleefd. In tegenstelling tot zeeschepen, waarvoor het Verdrag van Genève niet geldt en daarom in artikel 8:202 BW ook geen vermelding van rente en rentevervaldagen wordt verlangd, blijft het in geval van hypotheek voor geldleningen op binnenschepen noodzakelijk de rente en de rentevervaldagen te vermelden. Dit is ook de uitleg, die de bewaarders zullen aanhouden.

Artikel 24 lid 2 Kadasterwet, volgens welke de inschrijving van een hypotheekakte zonder rentepercentage of rentevervaldagen inzake een binnenschip moet worden geweigerd, zal worden toegepast in geval van een hypothecaire geldlening.

HR 16 juni 2000, RvdW 2000, 159

W. Louwman